

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 —
Negyedévre 2 — 50
Egy órára 1 —

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többször
hirdetések alk. szerint jutányos áron vetelnek fel. Bélyeg-díj min-
den külön beiktatásért 30 kr.

A tisztujítás.*)

(A.) Két nap még s új tisztikart kap hat évre Debreczen sz. kir. város. Javában tartanak a bucsujárások, a zarándoklások Canossába, hogy hat esztendei bizalmat kiharjanak a tisztviselővé lenni vágyó polgártársak. Sőt még nem is hat esztendőre igénylik ők a bizalmat, mindössze csak a választás napjáig, mert ha egyszer benn vannak, nagyon könnyen megelégednek arról, hogy a polgárság bizalmából ülnek ott, pedig most a trónbeszéddel megerősített keringő hírek szerint utolsó tisztujítás lesz, tehát kétszeresen fontos, hogy ne csak a polgárságra gondoljanak, hanem a felsőbb hatalommal is, melynek kegyétől fog függni most nyerendő megbízatásuk lejártá után további sorsuk.

Pedig megkellene gondolniok a városi tisztviselőknél, hogy nem olyan lagymatag valami az a szólam, mely a polgárság bizalmára appellál s amelyet ők maguk is olyan szemforgatással emlegetnek mostanában szeltében-hosszában. Sokszor, nagyon sokszor nyílik alkalma a tisztviselőnek, hogy megérezze s ki is mutassa azt, hogy ő csakugyan a polgárság összeségének ügyei felett, a polgárság összeségének bizalmából intézkedik, hogy tehát intézkedése és minden lépése csakis a polgárság összeségének nézetével egyező lehet, annak kell lennie, mert különben elvesztette lábai alól az erkölcsi talajt s nem méltó arra, hogy a polgárság felett intézkedési joggal legyen felruházva.

Nem szabad ennél fogva a tisztviselőnek olyan dolgokat véghezvinnie, — mely akár közvetve, akár közvetlenül nem a város és a polgárság, hanem bárki vagy bármi más hatóság vagy testület javát van hivatva előmozdítani.

A polgárság bizalmából intézkedő tisztviselőnek soha sem a maga, hanem a város és a polgárság összeségének nevében kell eljárnia, annak akaratához hiven cselekednie, mert ha ezt nem teszi magától, észébe kell hogy juttassa kötelességét az a tudat, hogy tetteiről a polgárság összeségének számadással és felelettel tartozik.

De a kötelességeken kívül az illendőség szabályai is kötik a tisztviselőt a polgársággal szemben. Vannak dolgok, a melyeket tételes törvény nem tilt, azonban elkövetésük nagyon is sok és fontos okot szolgáltat arra, hogy a bizal-

*) Ezzel nem értünk ugyan mindenben egyet, de mint tiszteltreméltó egyéni véleményt szívesen közöljük. Szerk.

mat az illető elveszítse azok részéről, a kik vele szemben állanak.

Az illendőség olyan szabályokat rendel, a melyek egyenesen lélektani értelemmel és behatással működnek, kell működniök úgy azokra, akiket kötelez, mint azokra, akikkel szemben kötelez s a lélektan törvényei mindig erősebbek, mint a jogéi, mert itt ember és ember áll egymással szemben s megszegésükért sokkal súlyosabb a büntetés.

Mindezek a dolgok régen ismeretesek, hanem azért sohasem felesleges őket ismételni különösen nem tisztujítás előtt, de legfőképpen nem a közvetlenül előttünk álló tisztujítás előtt.

E sorok írója nincs tájékozva a bizottsági tagok összeségének nézete felől, a magáét tolmácsolja, de érdemesnek tartja azokat arra, hogy szélesebb körben ismertek legyenek — nem igényli magának a csálhatatlanságot, de meg van győződve affelől, hogy a józanul gondolkozó férfiu nem fog elsiklani meléttük anélkül, hogy meg ne forgassa elméjében azokat.

Emlékezhetünk reá mindnyájan, — alig két hete történt, hogy Debreczen sz. kir. város főispánja azzal a megokolással szavaztatta le a tisztviselőkkélfizetésük leszállítását, hogy ugyis kérdés, ők fogják-e az oly magas n felemelt fizetéseket huzni? Erre Bakonyi Samu dr. rögtön hangsúlyozta, hogy eddig talán nem volt kérdés, de ha a tisztviselők ebben a dologban szavaznak, ugy csak a kugyan lesz.

Ezt a jelenetet kívánjuk mi emlékükhöz hozni az előrebocsátott sorokkal kapcsolatban Debreczen sz. kir. város polgárságának.

Az illendőség szabályait az emberi lélek törvényei ellenőrzik, azoknak megsértése az emberi lélek veteményes kertjében szánt felforgató, az együttérzést, a harmóniát szétkergető barázdákat, azoknak megsértése ellen tehát nem lehet expiaczió.

Azt hisszük, nem kell bőven: ékes szavakkal bizonyitanunk, hogy azok a tisztviselők, akik az idézett felhívás után is szavaztak, — az illendőség törvényeit csakugyan megsértették, előbbre tévén a maguk javát a polgárság és a város érdekénél.

Tették pedig ezt miért? Mert ez a főispán az államkormányának a törvényhatóság ellenőrzése végett kirendelt közegeinek kívánsága, hallgatólagos rendelete volt s ez hibájukat csak súlyosbít-hatja.

De vannak ám olyanok is, akik az

5 »jogos« érdekeik egyenes megsértésének tekintik s rossz néven veszik azt, hogy valaki csakis 20 százalék fizetés-emelést kívánjon adni a városi tisztviselőknél, tudunk nyilatkozatról, mely odairányul, hogy az illető szemében »sokat vesztett Bakonyi Samu« a miért a szóbanforgó indítványt pártolta.

Ez már a cinizmusnak netovábbja.

Azt hisszük tehát, a polgárság összeségének s a bizottsági tagok közül legalább is a többségnek nézetével találkoznunk, midőn hangsúlyozzuk, hogy mindazon tisztviselők el kellett hogy játsszák a polgárság bizalmát, a kik a szervezeti szabályzat kérdésében július havában, avagy a Bakonyi Samu és társainak a november havi közgyűlésén történt tárgyalása alkalmával éltek szavazati jogukkal.

Ez az illemnek oly megsértése volt, hogy a polgárság őket a holnaputáni tisztujításnál szavazatával nem támogat-hatja.

Dixi et salvavi animam meam.

A halasi függetlenségi és 48-as párt vasárnap nagy népgyűlést tartott, a melyen határozottan kijelentette, hogy a Kossuth Ferencz vezérlete alatt álló párt-hoz tartozik és ennek elveit valló képviselőjelöltet állit. A jelölés a jövő vasárnapi ülésen történik meg.

A képviselőház ülése szerdán délelőtt tíz órakor lesz. Ezen az ülésen terjeszti be Pulszky Ágost előadó a válaszfeliratot. Az ülés napirendjére különben öt bizottsági tag választását tüzték ki. Betöltésre vár egy bíráló bizottsági, két naplóráló és két közlekedésügyi bizottsági tagság.

Uj választások. Vörös László államtitkár a képviselőház elnökségéhez levelet intézett, melyben bejelentette, hogy a kaposvári mandátumot fogadja el. Az óbudai kerületben tehát új választás lesz. A kerület választó közönsége most Bethy Ákos köré szándékozik csoportosulni. Uj választás lesz a halasi kerületben is, mert Látkóczy Imre államtitkár, a kit a halasiak megválasztottak, a balassa gyarmati kerület mandátumát tartja meg.

KÜLFÖLD.

A párbajt a görög hadseregnél betiltották. A görög hadügyminiszter valamennyi hadtestparancseoksághoz és más katonai hatóságához körlevelet intézett, a melybe a párbajt szigoruan megtiltja. Minden helyiségben 3 tisztból álló becsületbiróság alakul, mely a tisztek közt felmerült minden ügyben itélkezik. E bíróság határozatai ellen csakis az Athén-

ban felállított főbizottsághoz lehet felbbezni, melynek tagjai elsőrangú törzstisztek, elnöke pedig a legidősebb dandárparancsnok. E főbizottság ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye. Mindazáltal a párbajt kivételesen a legsúlyosabb becsületesértékek miatt megengedhetik a becsületbírók. A hadügyminiszter körlevele, katonai körökben élénk beszéd tárgyát képezi általában rokonszenvennel fogadták.

Törökök és görögök. Nehány krétai tanuló a török követség palotája előtt török ellenes tüntetést rendezett, a rendőrség azonban közbelépett s két tanulót letartóztatott, a kiket azonban csakhamar ki is bocsátottak.

Monasztírből jelentik Szalonikínát, hogy az ottani szerb iskola megnyitása miatt nagy izgatottság amadt a lakosok körében. A bolgár közég tiltakozott a szerb iskola ellen s ez érdemben táviratot is küldött a nagyvezérhez; a görögök ellenben a szerbek pártján vannak. Attól tartanak, hogy a bolgárok és görögök közt összeütközésre kerül a dolog.

Városi biz. tagok választása.

— Saját tudósítónktól —

Debreczen, decz. 8.

Lapunk tegnapi számában közöltük a f. hó 23-án végbemenendő városi bizottsági tag választások idejét és sorrendjét, most közöljük azok neveit, a kik bent maradnak és kilépnek a törvényhatósági bizottságból:

Választott bizottsági tagok.

Bent maradnak az 1893. okt. 18-án választottak:

I. kerület. Hatvan utca. Csicsó Lajos, Konez Elek, Kovács Lajos tanár, Mihalovits István, Dr. Nagy Zsigmond, Szé, Farkas, Szilágyi Bálint, (egy halálozás folytán üres.)

II. kerület. Piac utca. Kertész János, Kiss Bálint, Márton Imre, Pálffy Ferencz, Polgári Sándor, Seres András, Zöld Mihály (egy hely halálozás folytán üres.)

III. kerület. Csapó utca.

Bácsi András, Bihari István, Jenei Jó-

zsef. Kiss Albert, Dr. Kovács Sándor, Pongó Lajos, K. Tóth Kálmán.

IV. kerület. Kossuth utca. Alföldi Gábor, Bartha Dániel, Dicsőfi József, Erdei Pál, Jánosy József, Dr. Legányi Gyula, Pethő István, Rochlitz Arthur.

V. kerület. Varga utca. Békéssy László, Géresi Kálmán, Dr. Kemény Mór, Miskolczy Jenő, Paksy Imre, Pálffy Gábor, Szébeni Gál, Tarkányi Péter.

VI. kerület. Piac utca. Hajdu Ignác, Jóna Dániel, Joó István, Komlóssy Dezső, Lengyel Imre, Márk Endre, Dr. Popper Alajos, Serli Ede.

Kilépnek az 1890 december 10-én 6 évre választottak:

I. kerület. Hatvan utca. Jámor István, Juhász Igaác, Kertész Mihály, M. Kiss István, Kovács József, Reichmaun Armin, Riesz Henrik, Szűts Mihály tanár.

II. kerület. Péterfia utca. Ekli Gábor, Hódy Béla, Kurucz Miklós, Ménes András, E. Nagy Bálint, Somogyi Pál, Török Bálint.

III. kerület. Csapó utca. Burai János, Jenei Miklós, Keszey József, Dr. Kocsár Gábor, Kovács Gábor, Kovács Lajos timár, Otrokocsi Végh János.

IV. kerület. Kossuth utca. Dr. Bakonyi Sámuel, Beke Imre, Benke István, Kálmán András, Kulcsár Gábor, Nemeti Sándor, Szikszay Szabó László, Vértessy János.

V. kerület. Varga utca. Búzás Elek, Huber József, Harmath Gergely, Nagy Ferencz, Szabó Sámuel, Szentessy János, Trászy György, Váczy János.

VI. kerület. Piac utca. Armós Bálint, Bechert Manó, Torday Gábor, Dr. Gajzágó Béla, Dr. Király Ferencz, Szabó Miklós, Szepessy Gusztáv, Dr. Balkányi Miklós.

Színház.

A zónás atyafiak.

Debreczen, decz. 8.

Tegnap este »premiére« volt színházunkban, Follinus Aurélnak társulatunk kedvelt komikusanak fenti című bohózatát adták először — s reméljük — utóljára. A darab egyenesen a vasárnap délutáni s az általános fogalmak szerint szintén ebbe a kategóriába tartozó hétfői publikum számára készült nyárára, mert télen meg ezeknek is magasabb az igénye. Szerző nem szándékozott ugyan gondot fordítani ennek a darabnak sem tárgyára, sem ötleteire, sem szereplő személyeire, hevenyészett munkának tűnik fel az egész s így a komolyabb kritikát nemcsak ki nem állja, hanem azt nem is igényli, mindemellett sem szólhatunk a darabról jó indulattal. Meséje a darabnak nincs egy budapesti szegény polgárcsaládnak szent István napján a vidéki atyafiakkal való meglepetése akar benne kifigurázva lenni, de egyáltalán nincs bennük élet. Egy pár jó ötlet ittott megakad ugyan, maguk az alakok azonban teljesen a színészre vannak bízva, akik aztán — legalább tegnap — nem nagyon igyekeztek a képességükbe vetett kollegialis bizalmat megérdemelni. — Az egész előadás vontatottan ment s — hála Isteennek mégis vége volt fél 10-re. — Némi igyekezetet a szerzőn kívül, — aki az I. fejelet után kapott egy pár tapsot — Sziklai egy köznemes, Molnár Rózi egy pesti menyecske és Benedek ennek férje szerepében mutattak. A színház félig telt meg.

Fejő.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

M E S E.

— A »Debreczen« eredeti tárczája. —

Szép, árnyas, lombos kert ölén
Sétált egykor egy ifju pár;
Az ajkukon vidám mosoly volt,
Szemükben gyújtó tüzsugár.

A lány szeme kaczerán intett
S viszont, hízelve szolt a bók
S én nem tudom, de meglehet, hogy
El is csatlant talán a csók.

S a mint merengve járt az ifju
S a szép leány együtt vele:
Szívet rajzolt az ut porába
A lány, és nevüket bele.

Aztán az ifjura vetette
Lángban égő tekintetét,
Pedig már meg is írta akkor
Szerelmüknek történetét.

Mert jött az enyhe esti szellő
Arra felé egyenesen,
S elseperte nevüket, mintha
Ott sem lett volna sohasem.

Szívéből is a szerelmi tűz
Épen ilyen gyorsan kihalt
Pedig azt hitte mind a kettő,
Hogy a sirig, örökre tart.

Szép, árnyas, lombos kert ölén
Sétál ma is sok ifju pár,

Sok ily mesét mond el a szellő,
Susogva hogyha arra jár.

F.

DECZEMBER ELEJÉN.

A »Debreczen« számára írta:

Kovácsy Kálmán.

Enyhe szellő csókolgatja
Rózsapiros oroad'
S a ragyogó napsugár is
Mosolyogva tűz rád,
Mig merengve nézegetjük,
Mily kék az ég boltja;
Ugy-e kedves, szép leányka,
Mintha tavasz volna.

Majd meg ezer báránfelhő
Tűnik föl az egen —
Hej, ilyet is mikor láttunk?
Ugy-e, lelkem, — régen.
Lassan uszva, elvékonyulva,
Tova szállnak sorba:
Ugy-e kedves, szép leányka,
Mintha tavasz volna.

Majd meg enyhe, permetező
Esz csapja arcunk',
Mig vidáman beszélgetve
Hazafelé tartunk;
De lelkünket vagy újra
A szabadba vonja:
Hiszen olyan szép idő jár,
Mintha tavasz volna.

Hatha még nagy szerelmünknek
Kicsapna a leánya —

Hogy mi lenne akkor aztán,
Gondolod-e lányka?
It is, ott is virág nyílnék,
Zöldülne fa lombja —
Oh, már akkor igazában
Nyíló tavasz volna,

Az én megmentőm.

— A »Debreczen« tárczája. —

Írta: Vértessy Gyula.

A »koporsós« boltja előtt kellett mindig eljárnom, valahányszor csak az iskolába mentem. A gyermekkor természetes télelmével surrantam mindig el a koporsókkal teli kirakat előtt és valóságos csodálattal néztem arra a vörös bajszú kövér emberre, a ki ott mert járni-kelni a koporsók között. Csodálattal és gyűlölettel. Csodálattal a merészségért, gyűlölettel pedig azért, hogy miért kell annak éppen a mi utcánkban lenni s miért van a boltja éppen az én utamba, hogy reggel, délután, este, mindig lássam a sok cifra koporsót, az ezüstözött gyertyatartókat s a sok csinált virágkoszorút, a mivel tele volt a kirakat is, meg a bolt is.

Szörnyen haragudtam a kis pufók emberkére, pedig az olyan nyájas, mosolgó arcza! üdvözölt mindig a boltja ajtajából:

— Jó reggelt, urficskám! Megyünk az iskolába? Sok jelest kívánok. Mit csinál a papa? Tisztelem a tekintetes urat! . . .

Mikor aztán egy nagyon szomorú, hideg őszi napon hozzánk jött a kis vörös ember, hogy megmérje azt a hideg testet, melyben annyi szeretet, annyi melegség lakozott vala

Városunk zár alatt.

Irta: **Gondy Károly.**

Ott állunk, hogy városunk is a török sorsára jutott, midőn önerején tulhajtott; egy millió felüli jövedelme mellett nem tudja teljesíteni a hivatalbéli követeléseket, és külön zarárol a közönségtől pótdadó (!) címen 16 perczenetet.

Miért is fizetünk külön házbért éppen azoknak, kiknek nagy fizetésük és sok mellék jövedelme mellett még házaik is vannak? De mikor a kisebb hivatalnok feljebb valójához fordul, ha már nagyon megszorul, rendszeren az a felelet: »Kinek nem tetszik, menjen! — Kapunk százat egy helyett.«

Igaz, a jó adminisztrációt honorálni kell, de mikor nem nekünk minisztrált... akkor azt mondjuk: Megállj!

Azon hivatalnok, ki az állami adókat behajtja és az adó felemelésért remunerációját megkapja; a választási listákat csinálja és a becsületes választót egy krajczárért kibuktatja; a közgyűléseken a polgárok érdeke ellen szavaz és még akkor is azt mondják neki, hogy nem elég ravasz; ezen méltatlanságokért neki még többet fizessünk: az nem lehet a mi emberünk.

A disznó hus hallatlan drága, mert hallatlanul nincs; a bor valamivel olcsóbb, dacára hogy még szűken te em: de hogy a hivatalnok agió-ja úgy felszökött, mikor oly bőven ereszt — 23 állásra 425 pályázó — hát azt már nehéz megérteni.

A mostani bor, mi tiszta jó kutyából készül, minket régenkijőzantott, nem megyünk úgy mindennek, mint mikor még a hegyen virágozott, de még e szük marku világ ugyan alaposan megtanított spekulálni... — Hm! hátha Reichmann a 16% pótkamatban vállalná a hivatalnokok összes fizetéseit? Subtilis adókönyvünk úgy szűzen maradna a kövér betűs, városi kvótálat.

Becsásuk licitációra... nyissuk magára a hivatalokra is árlejtési pályázatot 10% bányom pénzzel... az ördög, sem Reichmann nem alszik! ki tudja még, hogy leszünk, ha annyi pályázók felett rendelkezünk? Lehet, irnoknak is jut a plusból.

Ha a török összetett lábakkal nézi a divánról a pusztulást, hát mi nem nézzük a városházáról a magunk nagy baját,

Mi a Ludovikában uralgó osztrák szellem ellen zugalódnak, de azt nem akarjuk látni, hogy keblünkben, fészünkben, ugy szolván családi körünkben neveljük fel az osztrák izü bürokráciát, mely a Bach korszakba beillene ha azt felül nem mulná! Hiszen az a pótdadó a mit már fizetünk és pótdólag újra megfizetnünk akarnak elég volna egyenes rendes adónak!

Hogyan demonstráltunk akkoriban a nagy adó ellen, pedig tiszter kevesebbet fizettünk. Most pedig meg sem merünk mocczani, de deputációval visszük az arany koronában a két fejű sasnak még ráadásul a kvótá- asszettit.

Van nekem eltéve — ha jól emlékszem sajtot pakkoltak bele — még az 50 es években keletkezett kérvény, mit egy idevaló lakatos a polizei — kommisszariához benyújtott. — Ebben alázatosan sokalja az 5 frt adóját, miután c s a k (!) 2 mond két legényvel dolgozik.

És engedtek? Engedtek bizony minden indoklás nélkül »végzésileg értesített...: k e t f o r i n t adójából leiratik.« — Bizony olyan hős vitézek voltak a Bach huszárok.

Mily gyűlölt volt akkor a közönségre indifferens hivatalnok; plane hivatali vállalni a hazaárulással egy értelmű volt. — Mily gyűlöletes magas polcz volt a kormánybiztosi állás, most a főispánság már megszokott valami. Akkor is magyar előkelő család tagjai viselték a hivatali... ugy látszik a kor nem változtattott... az arisztokraczia consequens maradt.

Ha a hivatalnok a maga hivatali körében ellenszenvet költ, az a rendszerben, jelenleg a főispáni intézményben rejlik, mely teljes erővel suhogtatja folyton fejünk felett kancsukáját. De róla nem tehetünk, ha nőttön nő az ellenszenvünk; miután a lakás berendezésről a házi gazda izlésére következtetünk...

A közigazgatás államosítása már fejünk felett kovályog; mint a lava meg fog indulni és agyon zuzza törpe szabadságunkat. Megdermeszti végkép még vonagló izmainkat... érzem már szelét a vastag, hideg szemfedőnek... nem lesz átlukasztva mint termé-

szetes halott felett... de minék is, ha az éjnek nincsen sugara?!...

Az államosításnak talán én vagyok a legnagyobb híve; ma megszavaznám, de nem az oly kormány, ki a főispán kezébe löki a gyepelőt. Attól az ég őrizze hazánkat, házuakat és egyházunkat!!!

Mert engedje még a kormány, hogy »egy« ember szeszélye, érdeke, nem lehet az állam képviselése.

Államosítás: álomosítás, álomosítás, egy nagy ásitás!...

De mit is tegyen a magyar állam, ha egyszer osztrák udvart szolgál? A kőműves fallal, az ács deszkával, a kertész élő sövényvel keríti be udvarát; az állam — hálóval, szuronyokkal keríti be magát; ez az utolsó remediuma, nem kell aztán oly nagy választási summa!

Az állam is mint a róka, ha bolháitól szabadulni akar, lassan ereszkedik vízbe; és ha gondolja, hogy az alkalmatlan sereg mind a farka végire gyűlt; ugy egy nagyot bukvenchezik, nem gondolva többé a vízszínen maradtakkal. Ez az államosítás hü képe.

Mi most még bozontos farkat látjuk, nem tudni, meddig állja. Mi tehát a régi rendszer farka végén állunk és zavaros víz felett választunk. Keresztelés lesz-e vagy utolsó kenet, az a jövő nyílt titka.

Az országos választáson túl vagyunk; hogy ez nem »balul« üött ki, az csak másodrendű baj, és annak a sok pénz oka. Van ennél nagyobb baj.

A tenger a sok folyó és ezekből lesz, u bajott ered hol a forrás csergedez. A forrásnál — kell keresni mindennek a baját, ha annyira rosszul kormányozzák a kormány rudját. Nem az »országos« de a városi képviselő a fő kormányos a városi házán értsünk egyet, ha az ország ügye szorgos. Ne átkozzuk az országos képviselőt, de seperjünk a városház kapuja előtt; ott mutatuk, ki a legény?! hogy az ország ne kolduljon a határ szelén...

Polgárok! A választások küszöbén állunk!

(Vége köv.)

— hát gyerekésszel ugy szerettem volna agyonütni ezt az embert.

Mert ugy gondoltam, hogy az én jó apám talán még nem hagyott volna itt minket szomorú árvaságban, ha ez a vörös halálmadár nem kérdezősködött volna mindig utána.

— Nagy koporsó kell a papának! — mondogatta mérés közben — legalább hagy feküdjék kényelmesen benne.

Azután egy darabig, mindig a temetéséről beszélt, ha elcsíphetett a boltja előtt:

— Oh az szép temetés volt! Az ilyeneket szeretem! Az urak mind ott voltak! Láták milyen az új kocsim. Ugy-e a lovaknak milyen szép szerszámjuk van! Meg a legények gyászruhája! A fekete atillákon milyen remek a vitézkedés! Kitéttünk magunkért a tekintetes ur temetésén! De meg is érdemelte, az isten nyugosztalja!

— Hogy nyugosztalná már magát! — gondoltam sokszor magamban.

Csak hogy nem nyugosztalta. Ugy látszott, hogy a koporsók között nagyon sok a el lehet élni. A kis emberke csak egyre kövérebb lett év-év után. De mintha nem is öregedett volna, az arczara alig vetettek ránczokat az elmúlt évek.

A kis diákból nagy diáklott s lassanként kezdtem megszokni a koporsóraktárt. A kis öreggel meg jó barátságba keveredtünk. Sőt egyszer azután baráti szolgálatait is igénybe akartam venni.

Emlékezem, akkoriban már az érettségire készültünk. De az érettségi vizsga sikerének a legbatározottabb ellensegei érkeztek a városba: színészek. Mi sem volt természetesebb minthogy én is langalobbantam a muzsa egyik fölkenetlen papnője iránt. Egy kis köris-

táné volt, esetlen, szobaleányos mozdulatokkal, óriási kezekkel és lábakkal és meglehetősen rosszul kifestett ajakkal és fekete festékekkel vastagon alamázolt szemekkel.

Idealom volt a hölgy. Álmatlan éjszakákon róla ábrándoztam s a német és latin órák alatt verseket irtam hozzá, a görög órákat pedig szerelme levelek irására használtam fel.

A szerelmes levelek nem is maradtak minden eredmény nélkül. Megengedte hogy bemutakozhassam neki! Oh csodálatosan ostoba és mégis csodálatosan kedves ideje az első viszonynak!

Soha többet nem csókoljuk össze olyan forró szerelmmel és rajongó érzéssel a rossz ortografiájú, szerelmi levelezésből kiírt leveleket, mint akkor és később a legtisztább ajkak tiszta csókjai vagy a szerelmi láz ihlettségében égő ajkak forró szenvedélyes felleobbanásai mind nem érnek fel azzal a gyönyörűséggel mint mikor a festett ajkak először hazudják nekünk a szerelmet.

Azt hisszük hogy mi vagyunk a világ első hősei a ki előtt királyok, szüzek hevernek porban — s a mint az utcán járunk-kelünk ragyogó arcczal diadalmas mámorban égő szemmel, szeretnénk mindenkinek a fülébe ordítani.

— Ő engem szeret! Ő megcsókolt!

Hanem azután az is igaz, hogy a később kiábrándulások nem okoznak már akkora fájdalmat sem mint az első.

Az az első, mikor az imádtat égi lényt megáppjuk valami hadnagyocska vagy hivatalnokocska, vagy valami más efféle, iskolából kinőtt legény karjai között, a ki még

csak azt sem tartja szükségnek, hogy levegye a karját a drága hölgy derekáról, mikor mi halászápadtan megállunk a közöbön. Legfeljebb is kérdezi:

— Ki ez a fiu?

Mikor pedig az a fiu' valamelyik francia drámából önkéntelenül ellesett mozdulattal odalépett a kifestett perszóna elé és reszkető hangon kérdezte:

— Önnek nincs szava erre?

Hát akkor kacagásba törtek ki mind a ketten — mig a cacsu fiu a könnyeit törülgette...

Ezután a jelenet után történt az, hogy az én »koporsós«-omnak a szivességét igénybe akartam venni.

A hűtlen lakásból kitámolyogtam. Kacagásukat még az utcára is hallottam. Kétségbeesésben és szégyenben elhatároztam, hogy meg kell halnom. Ezt a csapást nem lehet túlélni. De részben, mivel revolverem nem volt, sem pénzem rá, hogy vegyek — részben pedig, hogy a halál gondolatához hozzászoktassam magam, elmentem a koporsós boltba az én kis öregembe a kivel akkor már némi kis nemzeti kölcsönök révén jó barátságban állottunk. Az auyámtól ugyanis nem igen mertem kéregetni pénzt holmi virágcsokrokra, cukrokra s más apróságokra, melyek arra voltak hivatva hogy ideálokat mennél szorosabb kapocszal fűzzék hozzám. — az öreg Gábor ur azonban mindig kiségitett.

— A mama majd megadja a matura után — szokta volt mondogatni...

(Vége köv.)

A tisztujítás.

A pályázók.

Debreczen, decz. 8.

Tegnap számunkban tett ígéretetükhöz képest az alábbiakban közöljük a pályázók névsorát egyelőre a városi házipénztári és irodai tisztségekre.

Tegnap közlésünk városszerte érthető szenzációt keltett. Az »illetékes körök« ki nem fogytak a találgatásokból, mint juthatott a kezünkbe, még holmi nyomozások megindításáról is beszélt a fuma, de végre is belátták, hogy hiába volna a dolog, még talán — így tisztujítás előtt — bekövetkezhetnék az a régi igazság, hogy a ki másnak vermet ás . . .

Ezek után beszéljen a névsor:

házipénztári tisztségre pályáztak 15-en u. m.:

Huberth Ferencz
Szilágyi József
Beke Károly
Lukovits Gábor
Dömök Béla
Ferecskey Pál
Matolcsy Gyula
Papp József
Barcsay István
Sipos György
Hódy Árpád
Kovács Kálmán
Farkas Károly
Weidner Kálmán
Ifj. Roth János.

irodai tisztségre pályáztak 37-en ;

B. Tóth János
Csapó István
Lengváry László
Beke Károly
D. Tóth Lajos
Nagy Jenő
Szathmáry Zoltán
Papp Mihály
Dömsödi Kálmán
Lukovics Gábor
Tóth István
Forrai Gyulai
Brancs Károly
Borbély Miklós
Kapros Sámuel
Dömök Béla
Orosz Endre ifj.
Kovács Ernő
Vörös Bálint
Mihalovics Gyula
ifj. Emerich Arnold
Papp József
Keszler Gyula
Polgári Sándor
Fejérvári Adolf
Kovács Ferencz
Barcsay István
Kulcsár Imre
Weidner Kálmán
Gürtsch Adolf
Horváth László
Ifj. Roth János
Hódy Árpád
Barkó Kálmán
Tóth János
Sarkadi János
Sütő Sándor

(Folyt. köv.)

Ujdonságok.

A városi tisztujítás.

— december 8.

(P.) Mint a fentirt dátumból is láthatja mindenki, még két nap választ el bennünket a tisztujítástól. Kétszer kel és kétszer nyugszik a nap és belepottyantunk a tisztujításba s mire még egyszer nyugodni tér »nap ó nagysága« Debreczen sz. kir. városának már új tisztikara lesz, mely hivatva lesz azután hat hosszú éven keresztül kormányozni a várost, vezetni annak közigazgatását és munkálni annak érdekeit.

Nem lehet ugyan tudni, hogy a nap nem áll-e meg azok láttára, a mik a debreczeni városháza nagy termében fognak történni, de hát minden attól függ, hogy a főispán ur hogy viseli magát.

Ha mint rendesen ő és pártja erőszakoskodik önkényeskedik, úgy nem lehetetlen, hogy az új tisztikar láttára a nap megáll felettünk bámulni a csodát s magával viszi majd a mennyországba a legfrissebb csodabogárt.

Két napig tart még a pályázók drukkjá, a kik most titkon összebujva találgatják, hogy vajjon a mindenható »szabadelvűpárt« kiknek a személyében állapodott meg az egyes állásokra vonatkozólag. Oh boldog (?) halandók, hogy irigynek most tiktetek, kik bejutottatok a kormánypárt kegyeibe.

A kőncz után futkosók nagy száma rendíthetetlen bizalmát pártunkba helyezi, mely párt tagjai, ha a tisztujító közgyűlésen együtt tartanak, egy véleményen lesznek, úgy az új tisztikar megalakítására döntő befolyással lehetnek, a miből meg csak újra városunknak lenne óriási haszna.

Lapunk volt az egyedüli, mely az egyes állásokra pályázók teljes névsorát közölte s mint abból olvashat a közönségünk, a polgármesteri és t. főügyési állásokat kivéve, melyekre egy-egy pályázó akadt, a többiekre nagy számmal jelentkeztek konkurrensok.

Igy S i m o n f f y Imre eddigi polgármesternek és Á b r a h á m László eddigi t. főügyésznek újra megválasztása bizonyos.

De nem így a többi állásoknál. A többi állásokra a jelentkezőknek nagy a száma s a koteskedések, pressziók (szelid nyomás), no meg a protekció hatalmasan összeütözköznek egymással.

Minden attól függ, kit kandidál a tisztujító közgyűlésen megalakítandó kijelölő bizottság, mely a főispán elnökleite alatt fog működni.

Legviharosabb, de egyszersmind legérdekesebb lesz a főjegyző választása. Ide összpontosítja mind a két párt összes erejét. Ha itt győzünk, a mire nagy remény van, úgy a többi összes állásoknál is biztos a győzelem.

A főjegyzői állásra 4 pályázó van, V é r t e s s y I s t v á n eddigi főjegyző B o c z k ó Sámuel r. főkapitány, K o m l ó s s y Arthur ügyvéd, a Debreczeni Első Takarékpénztár jogtanácsosa és N a g y Sándor Márk Endre-párti ügyvéd.

Az állás elnyerésére csak a három először említettnek lehet kilátása, a negyedik számba sem jöhet.

Heves összetűzés lesz s csupán az a kérés

dés, vajjon a főispán kijelölő bizottságban keresztül tudja-e vinni szándékát, vagy nem.

A 7 tanácsnoki állásra mint tudvalevő dolog 27-en pályáztak hivatottak és nem hivatottak. A főispán és pártja a jelenlegi tanácsnokok közül egyet el szándékszik ejteni a választásnál s még a j e g y z ő kar egyik tagját s V é r t e s s y István főjegyzőt, ha esetleg ezen állásától elesne, — akarja beütni a tanácsnoki székbe.

Mindezeket azonban csak magukbani számították így ki, sok függ minden körülmények között a választás esélyeitől.

* **Az egyházkerületi közgyűlés jegyzőkönyve.** Az őszi egyházkerületi közgyűlés jegyzőkönyve elkészült és azt ma, f. hó 8-án délelőtt 9 órakor K i s s Áron püspök elnökleite alatt a Kollégium kis tanács-termében tartott ülésen hitelesítették.

* **A választói névjegyzék.** Elkészült végre teljesen az 1897 évre érvényes képviselőválasztásra jogosítottak állandó névjegyzéke. A m. kir. Kuriától, hova felülvizsgálat és illetve a névjegyzék ellen beadott 20 rendbeli fellebbezés folytán felkerült tegnap érkezett le. A kuria két fellebbezésnek helyt adott s utasította a központi választmányt hogy azok neveit pótlólag vezesse be a névjegyzékbe.

* **Polgári takarékszövetkezet Debreczenben** címet fog viselni az az új intézet, mely most van alakuló félben. — Még a múlt hónapban tartották S z ó l l ó s s y János Hajdúvármegyei tiszti főügyésznek elnökleite alatt első ülésüket az alapítók, a mikor is egy 6 tagból álló bizottságot neveztek ki az alapszabályok elkészítésére. E bizottság már elkészítette az alapszabályokat, melyeket e héten mutatnak be az alakuló közgyűlésnek ha ott elfogadják, még a bejegyzés hiányzik és a szövetkezet megalakultnak tekinthető. Általában az előkészületek oly serényen folynak, miszerint remélhető, hogy az új intézet már újévkor megkezdheti áldásos működését. Az érdeklődés már ma is oly nagy városszerte, hogy nem kételkedhetünk annak felvirágzásában. Különben a vezetési is oly tekintélyes szakférfiak kezében van, kiknek buzgalma csakis ádós hatással lehet ez ügyre. — Ha már megalakult az intézet bővebben fogunk róla és előnyeiről szólni.

* **Új gyógyszerár B. Ujvároson.** Megírtuk a nspokban, hogy egy gyógyszerész B. Ujvároson egy új gyógyszerár felállíthatását kérelmezte. Hajdúvármegye egészségügyi bizottsága, melynek a kérvény kiadatott, ma d. e. 9 órakor a vármegyei háza nagy termében S z ó l l ó s s y János t. főügyész elnökleite alatt tartott ülésében az engedély megadását véleményezte.

* **Pályafentartási eszközök szállítása.** A cs. és kir. szab. Kassa—Odebergi vasút igazgatósága az 1897—1898 években szükséges anyagszerek, valamint a pályafentartási és műhelyfák szállításának biztosítása céljából f. év Deczember hó 12-iki lejárattal nyilvános pályázatot hirdet, melyre a darab számú és méreteket kitüntető feltételek a kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők.

»Halálozások.« E hó 5-én hunyt el mint résztvevő értesülünk egyik köztisztviselőben álló polgártársunk W e i s z Lipót. A megboldogult egyike volt azoknak kiknek jótékonyága határt nem ismert. Sok szegény és árva áldólag gondol emlékére. W e i s z Lipót nagy család hátra hagyása mellett halt el, fia W e i s z Mór Gyula Cognac gyáros és nagy kereskedő benne találja meg a család egyedüli örökösét. Legyen áldott emlékezte. — Fischer

György Ferdinándné szül. Thahoffér
Josefa asszony folyó hó 7-én éjjeli 1/2
órákor életének 66-ik boldogházasságának 41
éveben a halotti szentségek ájtatos felvétele
s hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése
holnap folyó hó 9-én d. e. 10 órákor a római
kath. egyház szertartása szerint Teleki utca
2170. sz. háznál lesz. Az engesztelő szent
mise-áldozat pedig ugyanazon napon a teme-
tés alkalmával a rom. kath. templonban fog
az egek urának bemutatni. Az örök vilá-
gosság fényeskedjék neki.

*** Egy szép leány története.** Szép volt
Széllő Aranka, mint a rózsapiros hajnal.
— Pirosló ajka, bogárfekete haja, silphidi ter-
mete s égkekszinű szeme elvették az esztét
annak a marosparti kis falucska fiatalságának,
ha a szép Aranka az utcán végig lengett. —
Szerelme volt belé az egész falu. — De az
Aranka szive nem hajlott egyik felé sem, ma-
gasztos álmái voltak neki. Szűknek találta
a kis falu határát, mely között az ő ábrándos
terveit nem valósíthatta. Vágyott ki a vilá-
ba, a hol, mint ő hitte, szépségével bilincsekbe
veri a férfimemét s ő mint királynő uralkodik
azok felett. Szegény, földmivelő szülei voltak
Aránaknak, kiknek ő egyetlen reménységét, boldo-
góságát kepezte. Hiába kérték, könyörögtek
neki, Aranka egy szép napon elszökött a
szülei háztól. Siró szülei visszavitték kétszer-
háromszor, de ő mindannyiszor újra elszökött.
Aztan belépett az életbe, a hol az jutott neki
is o-ztályrésztül, a mi más hozzá hasonló szere-
ncsétlen teremteteknek, — csaldódot.
Sok nagyon sok dolgon ment keresztül a
melyek mind megerősítettek őt abban a
gondolatában hogy neki csak teher az élet.
— S mi történt egy szürke délután. A szép
Aranka kedvesével Nyiregyházára rándult át
a hol megérte az utolsó csalódás. — Arcza-
k rózsái lehullottak, ő nem az volt többé
a ki azelőtt s Aranka napról napra sorvadni
kezdett. Hanem azért elérte a célját most
uralkodik, mert trónon ül. — Kiméljen meg
mindenkit az olyan uralkodástól a teremtő.
S a falu szép Arankája apró folyton az ün-
gyilkosság eszméjével foglalkozott. Tegnap egy
lövés dördült el egyik nyiregyházi kávéház
separejában. Ezzel bevégződött a szép leány
története. —

*** Új szabadalmak.** m. kir. szabadalmi
hivatal a következő újításokra, feltalálásokra
adott szabadalmat: Lokomobil. Dugós poharas
üveg. Csótsatu. Gózkazánkaparó. Kimerő edény
habzó italok számára. Kamatszámító készülék.
Vizi veloczipéd. Hidraulikus száraz sajtó.
Készülék az ajtóknak egy tetszés szerinti pont-
ból való kinyitására. Létra állvány nyílt átjáró-
kkal és külön mászó létrákkal. Czipőszár-
Ujítások zsinórverő gépeken. Gép, knék és
seprők talpának furására. Új hordó fenék zár
egy vagy több reteszszel. Ujítások szűrő tes-
teken. Ujból meg nem tölthető palazk. stb.
— Mindazon kereskedők, iparosok gazdák fel-
találók, a kik az újítások és feltalálások iránt
érdeklődnek, a szabadalmi leírásokat a ke-
re s k e d e l m i és i p a r kamaránál
megtekinthetik.

*** Bérletjegyek a M. Á. V-on.** Az
idén próbaképpen bevezetett vasuti bérletje-
gyek, mint értesülünk, újévtől kezdve már
véglegesen forgalomba jönnek. Egy ilyen a m.
kir. államvasutak összes vonalaira (a kezelé-
sükben álló helyi érdekű vasuti vonalak ki-
vételével) és összes vonalaira érvényes jegy
ezész évre az I. kocsiosztályba 550, a II-ikba
350 és a III-ikba 200 frtba kerül. A jegyek
névre szólók és a tulajdonos fényképével lesz-
nek ellátandók. A részletes feltételeket az
igazgatóság már legközelebb hivatalosan is
közveteszi.

Az orosz külügyminiszter Apponyihoz.
Az orosz külügyminiszter, Siskin, a bécsi
ors. nagykövet gróf Kapnist utján
egy hosszabb levelet intézett gróf Appo-
nyin y i Alberthoz abból az alkalomból, hogy az
in erparlamentáris konferencia legutóbbi tár-
gyalásán Apponyi Oroszországnak és a nem

parlamentáris államoknak a konferencián
való részvételével foglalkozott. Az orosz kül-
ügyminiszternek érintett átirata behatóan tár-
gyalja a kérdést és azon eredményre jut,
hogy ez időszerűt az orosz kor-
mány nem járulhat hozzá Apponyi Albert
grófnak azon indítványához, hogy az orosz
államtanács tagjai az orosz kor-
mány hozzájárulásával az interparlamentáris
konferencián részt vegyenek. Ez a jelenben
lehetetlen, az orosz kormány azonban különös
hálóját nyilvánítja Apponyi iránt, hogy ő ezt
a kérdést szőnyegre hozta és különösen ör-
vend, hogy ez az indítvány éppen magyar
részről tétetett, a mi csak egy újabb biztosí-
ékot képez az Oroszország és Magyarország
között jó viszony fentartására.

*** Köszönetnyilvánítás.** Mindazoknak kik
megbeldogult férjem, apánk, sógorunk és
nagyapánk néhai V e i s z L i p ó t urnak
temetésén megjelenni szivesek voltak s ez ál-
tal is nagy mértékben enyhítették pótolhatatlan
vesztésünkönköl kifolyólag érzett mély
fájdalmunkat, fogadják ez uton is hálás
köszönetünket. Debreczen. 1896. decz. 7. Öv.
W e i s z Lipótné szül. W e i l Julia,
családom nevében is.

**x A Richter-féle Horgony-Kőépítész-
rények.** Ha egy játékszerről mondható, hogy
a gyermeket komoly gondolkozásra serkenti
és szemet és kezet egyaránt képezi, úgy ez
bizonyára a Richter-féle Horgony-Kőépítész-
rényről mondható, melynek ezen előnyök tu-
lajdoníthatók. A Horgony-Kőépítész-
rényféle alakjaival az előbbi faszekrényvel
szemben igazán új játéknak tekinthető és már
a mindegyik szekrényhez mellékelte pompás
mintalapok egyszerű megtekintése elég arra,
hogy magunk is ugyanazon meggyőződésre
jussunk. Igazán bámulatreméltó, mily nagy és
pompás építmények állíthatók fel már egy
aránylag kis szekrényvel. Tehát valamennyi
szülőnek, kik még kétségben vannak mit ve-
gyenek ez évben gyermekeiknek karácsonyi
ajándékul, legjobb és legsikerültebb ajándék-
nak a Horgony-Kőépítész-
rény ajánljuk. Nehogy bevásárlás alkalmával értéktelen utá-
zatot kapjunk, arra kérünk figyelni, hogy
mindegyik valódi kőépítész-
rény a Horgony
gyári-
gygyei el legyen látva.

Táviratok.

Tanulhatnánk tőlük!

Budapest, decz. 8. A (Debreczen er. táv.)

C h r i s t i a n i a b ó l jelenik, hogy a
svéd és norvégországok közti kereskedelmi és
vámserződés ügyében a folyamatba tett tár-
gyalások m e g h i u s u l t a k s a két
ország közt kiöroben van a vámháboru.

Pulszky fiaskója.

Dudapest, decz. 8. A Debr. ered. táv.

Bánffy tudvalevőleg Pulszky Agoston találta
meg azt a providenzial's férfit, a ki a kép-
viselőház nevében a trónbeszédre méltó
feliratot fogalmazna. P u i s z k y Á g o s t
meg is csinálta a tervezetet, a melyet
Bánffy ugyan jónak találhatott, de a mely még
a kormánypárt felirati biz-ban is nagy elé-
gedetlenséget keltett. — A felirat oly száraz és
minden eszme nélküli volt, stílusa pedig oly
incarnatus, u. n. Pulszky-stílus volt, hogy a
bizottság kétszer vizs z a a d t a azt át-
dolgozás végett Pulszky urnak. A bizottság nagy
számu módosítást tett a javaslaton. Egy passzust
pedig egészen törölt, ez a passzus a kiegyezésnek
Magyarország érdekében való feltétlen szüksé-
gességét hangoztatta és ez okból a kiegyezés
megkötését b i z t o s k i l á t á s b a
h e l y e z t e. A bizottság többségének az
volt a nézete, hogy a k i e g y e z é s i
t á r g y a l á s o k k ö s z ö b é n i l y e n
n y i l á t k o z a t o t t e n n i n e m
l e h e t.

A csár pohárköszöntője a bíróság előtt.

Budapest, decz. 8. (A »Debr.« ered. táv.)
A Leckert-Lützov-perben a főállamügyész
Tausch bűnügyi biztos letartóztatását indít-
ványozza hamis eskü gyanuja miatt. A tör-
vényszék elhatározta, hogy az indítványnak
helyt ad.

Időjós és poéta.

— Kétségbeesés a redakcióban. —

Debreczen, decz. 8.

Brrr!

Ez az ártatlan szöcska, mely a fázós
emberek legkedvesebb mondókája, a mult hé-
ten uton-utófolan hallható volt.

Mintha elszégyelte volna magát az idő,
hogy az ősz utolsó napjaiban is meleg, ve-
rőfényes napokkal örvendeztetni meg az embe-
reket és megbánta volna, hogy még semmi
reményt sem adott Halifax ő f l - é g e b ű alatt-
valóinak, úgy változott hideggé, zordonná.

A pocsolába állott viznek semmi nyoma
kemény jéggé fagyott össze és a sár, mely az
országutakon elnyeléssel fejegetett kocsi es
lovakat, rázós röggé változott át, mely ugyan-
csak kemény megpróbáltatásnak tette a kocsi
utazók csontjait.

A lehellet is megfagyott és sem a bunda
sem a fülig felhuzott báránypórsüveg sem véd
meg a hideg ellen.

A hordárok kénytelen — kellenen kör-
tánczokat járnak az utcásarkokon és nagyok-
kat dörmögött a rendőr, ha a gyorsan hajtó
kocsi arra kényszerítette, hogy a hideg leve-
gőre huzza ki zsebébe mélyesztett kezét. —
Meleget keresett mindenki és mind gyakrabban
jutott az emberek eszébe az az idő, amelyben
még a kutyát sem szabad kiverni.

Az idő különben — az igazat m-gvallva
— még mindig várakozó álláspontot foglalt
el. Nem tudta, komolyan vegye — e a dolgát
vagy sem, lebecsülte-e a földre a vastag fehér
leplet, vagy megvárja-e a karácsony ünne-
pét, melyől szinte megkövetelik már, hogy fehér
legyen.

Csak a hideg, az látszott már állandónak,
de a hó még csak mutatónak jött. Lehullott, el-
olvadt, nem sok dolgot adott és nem sok bo-
zúságot szerzett a házmesereknék.

Azt hittük különben, hogy a száraz hideg
időre senki sem haragszik, hiszen ez együtt
jár a téllal, meg azok mellé, a lőtás-futások
mellé, amelyeket most folytatnak a pályázók
mindenfelé, olyan jól illett a hideg időjárás
kere nek.

A mamák nem is tudtak volna Mikulás
napjára az apróságnak ajándékokat vásárolni,
ha az egész uton, míg a boltba és onnan
hazaértek, pirosra nem csipkedé arcukat a
hideg és a vén december szép családi ünne-
pei nem is lehet másként elképzelni, csak úgy,
hogy fogvaczogató hideg van odakünn és
lányi magas a hó.

A szobában vigan pattogott a kályha
tüze és jótékony meleget kétszeresen érezte
aki kívülről jött be, ahol hideg szél rázta a
pörére megkoppasztott fákat és minden ember
míg sietve-siet, hogy melegre jusson, azt
kiáltja brr!

Pénteken már olyan hideg volt, hogy a
kénese is megfagyásról gondolkozott szombatra
vtrradóra, sőt a kárpátokban még a szőszoros
értelmében emberemlékezet óta nem észlelt
fagy volt, amennyiben 5—6 fokkal volt erő-
sebb, min a legutóbbi 100 év alatt észlelt
legnagyobb hideg, az 1879-iki télnél.

S ime mi történt?

Alig jelent meg házi időjósunknak »ce-
vegése« s hirdette, hogy ha báránys az ég,
harmadnapra eső lesz, szombaton este meg-
jelentek a báránfelhők, vasárnap délben már
szemelni kezdett az eső, éjjel pedig olyan
tiszfesleges zápor keletkezett, hogy egyik házi
poétánkat, akinek n nyakába zuhogott, a mai
tárczánkban olvasható szép versre hangolta.

Mégis van haszon mindentől a világon.

Irodalom — művészet.

Kurucz nóták.

Endrődi Sándor új könyve.

A zivatar nem tört ki egyszerre; hogy szenvedések, nagy méltatlanságok vetették el magvát, melyeket megbocsáthatunk, soha el nem feledhetünk. Siró, panaszos hangok zendülnek föl: egy gyönyörű himnus. A tengeren járók csillagához kinek oltalma nélkül nincs remény, nincs szabadulás: a szélvészektől közt habzó gálya hajósaie, kiknek a nyomorát csak az Isten tudja.

A fekete éjben, vadonat erdőség sűrű sötétjében földönfutó népség jajja sirdogál; Magyarország szive zokog. Ők a magyar nemzet, nem a dicső rendek uri lényalásában lebecsültek lakomákon; Ők, a szenvedők, nyomorultak, kiknek mindenét elvitte Porczió Pál Forspont Péter, a kiket megértene minden csak a német nem tud megérteni.

Mind hiába könnyek és beszédek!
Nem érti meg a magyart a német,
Minden más nép tudna hozzá,
Csak a német buta hozzá.

A'ig lehet valami meghatóbb, mint valóságos szívök sirba vágyódása, imájok: Megpedtünk immár kegyetlen bánatban, leroskadunk eléd, Istenünk, fáradtan. Nem bírjuk a terhet, tömérdék fájdalmunk: Istenünk, engedd, hogy békében meghaljunk. Te szent szárnyaiddal takargass el minket, szent akaratoddal támassz fel bennünket.

Mind hiába!

Nincs a győtrelemnek vége. — Sorsukat csirizelik, foltozzgatják, drótozzgatják eleget, a végzettség mégis mindenképp a régi:

Még idebenn egyetlen egy német lézen,
Addig itten nyugalom soh'se léssen.

Azonban fordul az idő; ma még a rengetegben bujdosnak; holnap iszonyattal fogják őket látni: künn a csatamezőn.

Ha Isten akarja, eljön a jövődő —
Mozdulnak a szállák, megindul az erdő.

Eddig tart, ha így lehet szólni, az exozicció. Kárpát felől csillagosodik, fönn az ormon Rákóczi kürtje harsan, megmozdul a tenger szállá: a sok bujdosó katona, föltámad rá sirboltjából Magyarország. Rákóczi a határon áll, mint az Isten küldöttje, hogy megmentse, kiragadjon népét a német markából és szózatát egy ódon zamatu vers tolmácsolja melynek motívumai, sőt menete a fejedelem saját szájából vannak véve. Olyan egy-zerű az egész, s annyi nemes érzéstől duzzad, mint költészeünk hasonló fajú legjobb darabjai.

... Megváltlak, megmentlek,
Széttöröm a lánczod,
Fogyatom a könnyed:
Én vagyok szózatja,
Tárogató hangja
A te jövődődnék!

Én kiáltok hozzád,
Kelj föl Magyarország,
Dicsőséges népem!
Föl a szabadságért,
A Magyar hazáért,
Az Isten nevében!

Endrődi lantján nincs meg a Pötöz óriás lelkesedésének, zúgó haragjának, harcias, szilaj langjának és erjének hurja: lelkéből hiányzik a szenvedélyek fektelensége; azonban ismeri a hetykeség, a megvetés, a katonás daczokodás, a népies, furcsa ötletek, a lelkesedés hangját, bele tud markolni a század ezivébe, s akárhányszor művészeleg olvasztja össze a kor jellemző érzéseit: a pillanat fontosságát, a hősies önfeláldozást, a vallást és szabadságszeretetet.

Itt az utolsó nap, a legutolsó nap;
Föl kurucz a sánczra!
Rákóczi haragja harsog a viharba:
Csatára! csatára!
Süvöltsenek égig, a csillagos égig
Harsány harsonáink!
Mi lesz a magyarral — ez utolsó harczzal
Megváltik, megváltik.

Mindehható atyám, most segítsd igazán
A te magyar néped!
Meghal egy jaj nélkül, de szabadság nélkül
Nem élhet, nem élhet!

A zivataros égen közben-közben aztán itt-ott megszakad a felhő, föltűnik egy pillanatra a végtelen kékje, a sötét foszlányok közt aranyos sugárkéve ömlik alá: elhalogat a küzdők lármája, megnyílik, megszólal a szerető, a'ldó busungó szív. Ott áll a szegény katona, ki jó szállásának helyet is megáldja, hogy vihar soha ne pusztítsa. a jó Isten keze virágokkal ültesse be; a fiatal vitéz, a ki édes anyjára gondolva iszik a hazáért, boldogabb időkért, ellenség vesztére; a szerető férj, a ki feleségét visszaküldi a fogságba, mivel a béke ellensége a magyar szabadságnak; a szerencsétlen földönfutó, a mint uttalan utjan még egyszer annak a nevével sohajtja, a ki — úgy hiszi — tenger bánatának okozója. Még a morgódó szegény legények képe is mennyire igaz, a mint elbőlesegnek az idők soráról: hogy beállottak kuruczoknak megvédeni az országot, de az urak okoskodtak, s most már ő nekik semmi becsületök. Pedig

Szép Erdélyben egy halomban
Német testből nagy halom van,
Nem az urak keze vágta,
Szegénylegény keze vágta.

Bécs aljái, Ausztriáig,
Ki lova járt föl odáig?
Nem az urak lova volt a!
Szegénylegény lova volt a!

(Vége köv.)

A hollandi királynő eljegyzéséről.

Sándor szerb királylyal beszél és foglalkozik mostanában nagyban a világsajtó. Ebből az alkalomból mutatja be az Ország Világ, ez a kitünő képes hetilap olvasóinak a hollandi királynő sikerült arcképét. Legutóbbi száma az Ország Világnak ismét tele van aktuális és érdekes cikkekkel és képekkel. Cikkeket irtak e számba Mikszáth Kálmán, Váradi Antal, Adorján Sándor, Dr. Falk Zsigmond, Buday László, Voinovich Géza s. b. Kepei bemutatják folytatólagosan az ország képviselői VI. csoportját, gr. Karolyi Istvánt, Kar. Kálmánt, Belitska Bényt, Gajary Ödönt és Blaskovics Ferenczet. Benne találjuk ezenkívül Izsó Miklósnak, a kiváló magyar szobrásznak néhány nevezetes művét és arcképét, Prell Hermann világhírű nagy festményét, mely a lengyelek ostromát ábrázolja Weichselmündé vára ellen 1577-ben. Változatosságáról tesz tanúságot, hogy a filharmonikusok hangversenyével behatóan foglalkozik s híven számol be minden új és érdemes zenei alkotásról. Az Ország Világot a beálló téli esték küszöbén a legmelegebben ajánljuk olvasóinknak, mint a legolcsóbb, de a legjobb képes hetilapot. Előfizetési ára negyedévre 2 frt., félévre 4 frt. Mutatványszámot kívánatra bárkinek ingyen küld a kiadóhivatal Budapest, V. Hold u. 7. szám.

Az Uj Idők e heti számában Herczeg Ferencz tollából van egy társadalmi cikk, a mely azt a kérdést tárgyalja, hogy miért nem házasodnak manapság a férfiak? Lyka Karoly a lakások művészi díszítéséről értekezik és bemutatja ennek kapcsán Rippel-Rónai József stilizáló művészetét. A szépszemű asszony-czimű cikk Kálay Béninéről szól. A szépirodalmi részben van továbbá novella Papp Danieltől, regény folytatás Tábory Róberttől, reminiscencia Bensa Idára Perotti Gyulától, költemény Szabó Endrétől.

A Vasárnapi Ujság decz. 6-iki száma 12 képpel s a következő tartalommal jelent meg: »Szilágyi Dezső« (arcképpel). Költemények: »A perzsa szőnyeg«. K. Tóth K.-tól. »Gyászdal« Scott Walter »A tó tündere« cz. költői beszédéből; agolból fordította Szász Béla. Regénytár: »Az eltűnt«. Regény. Irtta Szivós Béla (Linek Lajos rajzaival). »Hirek asszonyok«. Történeti rajzok. (Képekkel.)

»Pusztai történet«. Elbeszélés. Irtta Fesztai Árpád. »Regények a trónon«. »Képek az ország-házból«. (Képekkel Hary Gyula rajza és Divald fényképei után) »Keletindiai utazásomból«. Latinovics Gézától. »Mária Dorothea főhercegnő ünnepies lemondása trónöröklési jogáról«. [Képpel.] »Csillagászati jubileum«. »Egy öreg huszár Petőfi haláláról«. (Képpel Tury Gyula vízfestménye után.) »Ivankovics János, az új rozsnyoi püspök«. Arczképpel Ellinger fényképe után.) »Oriási épület-k New-Yorkban«. (Képpel.) »Topáz hercegnő«. (Képpel.) Irodalom és művészet, Közintézetek és Egyletek. Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. rendes aeti rovatok. A »Vasárnapi Ujság« előfizetési ára negyedévre 2 frt. »Politikai Ujdonságok«-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem u. 4 sz.) Ugyanitt megrendelhető a »Képes Néplap«, a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre csak 1 frt 20 kr.

A Protestáns egyházi és iskolai lap f. évi 49 (decz. 6) száma a következő tartalommal jelent meg: Tanügyi chaos. Benke István. Az »Uj Óramutató« irányeszínéi. György László. A lelkeszi gyámintézetek történetéhez. R. v. sz. Kálmán. Tárca. Spencer Herbert a vallásról. a—s. Könyvismertetés A szatmári ev. ref. egyházmegye husz éves története. Patriota. Belmissió. Keresztyén ifjúsági egyesületek. Bernáth István. Külföld. Németországi egyházi szemle. Dr. Szlávik Mátyas. Nekrológ. Hoffer Károly. Nagy Imre. Régiségek. Adalékok a dunamelléki egyházkerület történetéhez. Földváry László. Irodalom. Egyház. Iskola. Egyesület. Gyászrovat. Különfélék.

Tudomány.

Sumer és akkád.

— Tanulmány az asszír történelem köréből. —

— Székfoglaló értekezés. —

Irtta és a debreczeni ev. ref. főiskola (diactárius) 1896. nov. 23-án felolvasta:

Ferenczy Gyula,

bölcsészeti ny. r. tanár. 7.

A névmásokból alakulnak az igazhajtás személyi ragjai is p. u. garra (csinál)

E. sz. 1. garrá-mu	Többes 1. garrá-innin
2. garrá-szu	2. garrá-insin
3. garra	3. —

s a harmadik személyi birtok ragokból alakult előképzők felelnek meg a mi tárgyas ragozásunknak, olyan formán, mint a francziában s ez egyik feltűnő eltérés.

Ellen szó egyezés van a következő csoportoknál:

1. Szum. ad, ai abba	2. Szum. umu, nene
Finn. i-ä	Finu emä
Lapp. atje	Eszt ömma
Zürjin aj	Wogul an
Török ata	Magy. anya néne
Magyar atya, abba, ós	Török ana
3. Szum. tur, idu	
Finn. tür ebben a szóban tytär leány	
Mord. tsora	
Ujgur tura	
Magy. tür ebben tündér	
4. Szum. kat és id	5. Szum. arik (láb)
Finn. käte	Finn jalha
Lapp. kät	Lapp juolke
Cser. ket, kid	Cser. jal
Vogul kät	Magy. gyalog
Oszty. két	Ujgur ajak
Magy. kéz	Török ajuk
Ujgur iz	
Török él	
6. Sz.	7. Szum. szj, szilim
Finn. szu	Finn szilmä
Eszty. szu	Eszty szilm
Vog. tusz	Lapp Zalm
Oszty. tut	Mordr. szelme
Magy. száj de tát is	Vogul szem
	Magy. szem

8. Sz. us, vus
Finn: veri
Lapp: var
Zürj: vir
Magy: vér és hus
9. Szum: lum (csom)
Finn: lun
Cser: lu
Zürj: ly
Magy: —
10. Szum: kas, uisi
Finn: kusi
Eszt: kusi
Lapp: kodzs
Cser: kuzs
Magy: hügy és pisi. hud
Vog: kus
Osztj: Xos-em
11. Szum: gum, ku (férfi)
Zürj komi
Vog: kum
Osztj: xui
Magy: him hun kan
12. Szum: Xar (marha)
Finn: bärkä
Eszt: här'g
Zürj: kör
Osztj: khar és kar
Magy: ö-kör
Ujg: öküü
Török: öküü
13. Szum: Khana is kha (piscis)
Finn: kala
Eszt: kala
Lapp: knele
Cserem: kol
Mordr: kal
Vog: kul és khul
Osztj: khua
Magy: hal
14. Szum: giz
Finn: oksa
Eszt: oks
Lapp: äkse
Cser: uks
Magy: giz (ebben giz, gaz) és ág
15. Szum: ur
Finn: juri
Eszt: jur
Mord: jor
Osztj: jor
Magy: gyök—ér
16. Szum: Kaluma és kaluva
Finn: külvü
Eszt: kulvu
Lapp: gilv
Osztj: kirem
Magy: gimilcs
17. Szum: ana ég
Zürj: jen
18. Szum: imi ég, zivatar
Finn: jymi
Cser: juma
Mordr. jom
19. Szum: usu (nap)
Ujgur: udun
Mong.: ud, edür
20. Magy: ima, ég, ig
Finn: sarasan
Eszt: soran
Cser: sur
Magy: szin és sárga
21. Szum: hidu
Finn: kutara
Eszt: un
Osztj: khodaj
Magy: hold
22. Szum: gig, gie
Magy: ég-éj
Ujgur: gije
Török: gije

Közgazdaság.

Kőbányai sertés-piacz.

decz. 8.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronként —400 klgon felüli sulyban) — krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 kilogram sulyban) — krig. 3. Fialat (páronként nehéz 20 kgon felüli sulyban) 54-55 krig. 4. Fialat közép páronként 251—320 klg.— sulyban 54—55 krig. 5. Fialat könnyű páronként 260 kgr. terjedő sulyban 54—56 krig. Magyar szedett nehéz páronként 280 klg. felüli sulyban 52—53 kr. Közép pk-int 220g—10 klg. fej sulyban 44—45 krig. Könnyű pként 220 klg. terjedő sulyban 43—44 krig. III. Szerbia nehéz pként 260 klg. felüli sulyban 53¹/₂, 55 krig. Közép pként 220—260 klg. terjedő sulyban 45—46 krig. Könnyű pként 220 klg. terjedő sulyban 53¹/₂—54 krig.

Sertés létszám 1896 dec. 4-dik napján volt készletben 5515 drb. 1896. dec. hó 5-ik napján felhagyott 207 drb. 1896 dec. 6-ik napján elszállított 626 db. 1896. évi decz. hó 7-ik napjára maradt készletben 5096 db. A hizott sertés ütlehrányzata — vált.

Budapesti gabonatözsde.

decz. 8.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

B a z a	kilós	Ar 100 klg. kilós	Ar 100 klg
Bánsági ó	75	76	—
»	77	8.00 8.10	78 8.10—8.10
»	79	8.20 8.25	80 8.30—8.35
Tiszavidéki ó	75	76	—
»	77	8.35 8.25	78 8.20—8.25
»	79	8.15 8.35	80 8.35—8.40
Pestvidéki ó	75	76	—
»	77	8.10 8.15	78 8.15—8.20
»	79	8.20 8.25	80 8.3—8.35
Fehérmegyei ó	75	76	—
»	77	8.10 8.15	78 8.15—8.20
»	79	8.25—3.30	80 8.30—8.35
Bácskai ó	75	76	—
»	77	8.20—8.15	78 8.25—8.30
»	79	8.35—8.40	80 8.40—8.45
Észak magy	75	76	—
»	77	78	—
»	79	80	—
	Min. hekt.-ben	Ar silógram.	
Rozs elsőrendű uj	70—72	6.70	6.75
» másodrendű »	—	6.65	6.70
Árpa takarmánynak »	60—62	4.00	4.35
» égetni való »	62—64	5.10	5.40
» serfőzdei —	64—66	6.50	8.—
Zab — — — — uj	39—41	5.60	6.20
Tengeri bánsági — uj	—	4.25	4.30
» más nemű »	—	4.15	4.20
Repeze bánsági	—	0.—	0.—
		10.25	11.75

CSARNOK

A rabszolgák.

Irtá: Eckstein Ernő.

A Debreczeni számára fordította:

Dr. Kósa Zsigmondné. 6.

(Folytatás.)

— Afra, — összereszt az ifju, — én szerelmemet kínálom, és te elvesztésemmel fenyegetsz!

— Szükségből.
— Elfordult! S hirtelen visszafordulva rekedten susogá:

— Jól van, esküszöm!
— Nem úgy! Az ünnepélyes esküt kívánom! Ha megszeged hívd ki az Istenek haragját, örökké marcangoló furiai üzzenek örökkön örökké a végpusztulásig.

Tudod mit jelent ez eskü!
Geticus nem ellenkezett.

— Egy gondolat bántotta, ebben a másodperczen akarta megtudni vetélytársa nevét, Afra mondá az esküt, Geticus jobbját egy felé emelve, gépiesen utána mondta azokat.

— Így ni, meg van az akaratom! . . . De most igazat beszélj! — ki az?!

Afra rózsáiba rejté arcát!
»Ninus!»
Geticus vad kacajba tört ki.

— Ninus! — erőltetett megvetéssel ismétlé a nevet, — A görög! A kisázsiai! Az a felvad! Alig három hónapja került ide és már így egyetértetek. És minden feltűnés nélkül . . . Titokban, csendesen, úgy is illik ez ahhoz az alattomos méregkeverőhöz. Herkulesre, inkább azt a kuklát gondoltam volna, ki tegnap leforrázta magát, pedig az széles nyomott orrával egy cseppet se hasonlít Adonishoz. Egy komédiás csepürágó, aki czókmókjával mindenütt megfordult, tolvajkulcsot használ szívükhöz, bizalmunkat lopkodja. És még hozzá, egy kiélt vén hülye, — rég túl a harminczon . . .

— Harminczegy kegyes engedelmeddel — mondá a fiatal rabszolgánő kinek ezen pont megvilágítása sokkal fontosabbnak tűnt fel, mint a többi mértéktelen becsmerlés, melyel Geticus szive választottját elhalmozá.
— Harminczegy volt az elmúlt márcziusban.

— Még akkor is tiz esztendővel vénebb sem hogy hozzád illene — és még hozzá mily névtelen! Nevetséges! Arca olyan mint

egy halotté! Egy vonása sincs, mely életről szerelemről beszélne.

Afra gondolkozva hajtogatta fejét. Szája körül egy vonás mintha könyörületet fejezett volna ki.

— Mennyire haragszol Geticus! — mondá egykedvűen.

— Már csak bizd reám, az az én dolgom ha Ninus szép vagy csunya, vén avagy fiatal! Ugyis csak a harag és keserűség beszél belőled. Magadban bevalód, hogy Ninussal senki se vetelkedhet háznépünk között. Ninus oly férflas nemes mint egy senator, amelyet oly jószívü szerető társ, egy igazi férfi, nem bolond gyermek ki szenvedélyeinek egészen átengedi magát. Önuralommal bír és azzal urai másokat. Tehetségeiről nagy érdemeiről, melyeket itt Lucius Menenius háza körül szerzett nem is beszélék.

— Itt van! — kiáltá Geticus. — Az a csepp tudomány, hogy Lucius Menenius kedvenczvé hizelgé magát, elcsavarta a fejed is. Ilyenek az asszonyok. Egy színész mindig legyőz egy becsületes embert! . . .

— Te szegény becsületes ember — gúnyolódik Afra, — ugyan kérlek, légy ezentul inkább oly színész mint ez a felvad! Akkor Lucius Menenius talán nem csukat be, sőt még talán könnyezve karjaiba is szorít, szabadságot ajándékoz neked, anélkül, hogy fiának hizelegnél érte, és fia könnyelműségeit elősegitenéd . . . Bum! . . . A közelgő Saturnálák alkalmával, Ninus, a csepürágó nem csak szabadságát, de a teljesen szabad római polgár jogait is elnyeri.

— Lehetetlen! Ugyan miért kapná azt meg?!

— Még kérdezheted?

Ugyan gondolkozz kissé! nem Ninus volt e az ki magas urnőnk sorvadását rögtön felismerte, a beteget sikeresen gyógyította, holott a többi tudós, sőt még a Quästor Camillus világhírü Chaldaeai, beköltött szemekkel tapogatóztak az öket körülvevő sötétségben. Ez a csepp tudomány életét menté meg — Meneniust megóvta a kétségbeeséstől. Mindamellet, mily szerény, igénytelen Ninus. Eredj kérj oktalan haragodért bocsánatot. Engem pedig kerülj, ha még tovább is ragaszkodol sajnos tévedésedhez.

Ezt jól jegyezd meg magadnak Geticus!
Felháborodottan végigmérte és vállalt vonogatva hagyta a faképnél.

A nap utolsó sugarai széles sávban meg-aranyozták a puszpang sövényeket, lágyan, melegen kivanatosan rajzolódta le a barba tuniczán.

(Folyt. köv.)

Debreczeni városi színház.

Folyószám. 75. Bérlet 59. szám.
Szerdán 1896. évi deczember hó 9 én:

A bectelenek.

Színmű 3 felvonásban. Irtá: Rovetta Gerolano, fordította: Derék Antal.

C-ütörtökön, 1896. évi deczember hó 10-én:

Ripp van Winkle.

Operette 3 felvonásban. Zenéjét szerzette: Planquette Róbert.

Köhögés,

rekedtség és elnyálkosodás ellen legjobb hatásu szer a RÉTHY-féle

PEMETEFÜ-CZUKORKA

mely ezen bajokat meg zünteti.

Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1 frt 50 krért bérmentve küld

RÉTHY BÉLA, gyógyszerész. Békés-Csabán.

Női ruha szövet OCCASIO

Dupla széles gyapju szövet	métere	19 krajczár
" " " divat posztó	"	39 "
" " " himalaya	"	43 "
120 cm. " " divat szövet	"	68 "
130 cm " " angol cheviot	"	1.05 "

BOSZNAY J. és TÁRSA divat áruházában.

A „Koronához“
ezimzett

tánczterem

bálokra, estélyekre, lakodal-
makra, társas összejövelekre,
bankettekre és más alkalmi
célokra kiadó. Megjegyeztetik,
hogyan a vendéglő kezelését az
igen előnyösen ösmert „Kis
pipa“ vendéglőre, **Kemény
János** urra bíztuk, a ki igye-
kezni fog kitűnő ételek, italok,
pontos és jutányos kiszolgálás
által a n. é. közönség pártfo-
gását k érdemelni.

Értekezhetni a terem ki-
adása felől **Pongó Lajos**
elnöknél kiscsapó-utca 138. sz.

Arany Erem. Kárpáti mellszörp Érdem Erem.

KÖHÖGÉS ELLEN

mell- és tüdőbetegek részére.

Ezen szörp mell- és torokbajoknál,
elnyalkasodás, rekedtség, idült hurut,
inger és számarköhöges, nehéz lélegzés,
tüdővész, továbbá általános és gyomor-
gyengeségnél legjobb sikerrel haszná-
latik.

A mellszörp gyermekeknek is adható.
Egy nagy üveg ára 80 kr., egy kis üveg
50 kr.

Kárpáti mellpasztillák.

Ezen pasztillák a magas Tátrán
található gyógyfüvek és gyökerekből
készülnek, szintén legjobb sikerrel
használatnak a fentebb felsorolt be-
tegegeknél. Egy doboz ára 25 kr.

Kárpáti mellteha

Egy nagy csomag 40 kr., egy kis
csomag 20 kr. Szintén kitűnő sikerrel
használatik a fentebb felsorolt beteg-
segeknél.

Valódi minőségben kapható a készítő
Molnár Lipót gyógyszerésznél Kassán,
Debreczenben **Tóth Béla** gyógy-
szertárában Tisza-Palota.

Mint általánosan ismeretes a Richter-féle

Horgony-Kőépítőszekrények

a gyermekek leg-
kedveltebb játéka

Az egyedüli játék,
mely a gyermekek fi-
gyelmét tartósan lekötí-
ti és mely nem lesz már
egy pár nap múlva
sarkba téve.

Azért a legol-
csóbb a jándék és
magas nevelési ér-
téke és kitűnő ki-
vitele miatt egy-
szerszind a le-
előkelőbbaján-
dék is.

Altalában a legjobb mit gyermekeknek játék
és foglalkozási-szerű ajándékozhatunk.

A Horgony-Kőépítőszekrények 40, 75, 90 kr.
tól egészen 6 ft-ig és magasabb áron
minden finomabb játékszerületben kaphatók és
a valódiság jeléül a „Horgony“ védjeggyel vannak
elátva. Minden kőépítő szekrény „Horgony“ nélkül
kevesebb értékű utánezat, melyet keményen vissza-
utasítani kérünk. Az új gazdagon illusztrált árjegy-
zékét kívánatra ingyen és díjmentesen beküldi

Richter F. Ad. és társa.
Első oszt. magy. csász. és kir. szabadalmazott
kőépítőszekrénygyár.
Iroda és Raktár: I. Opern. 16, Bécs, gyár:
XIII/1 (Hietzing)
Rudolstadt (Thür.), Olten Rotterdam, Lon-
don, New-york, 215 Peárl-Street.

Uj! Türelmem-megpróbáló és a „Horgony“ c.
társasjáték;
bővebbet az árjegyzékben találhatunk.

BOROS TESTVÉREK

(női divatáruház Debreczen, Kossuth-utca 3. szám.)

Kirakataiban megválasztható

KARÁCSONYI AJÁNDÉK.

Egy Blousra való 5 mtr selyem, diszszel együtt 1 frt 37 kr.
Egy ruhára való 6 mtr gyapju kelme, diszszel 1 frt 27 kr.
Egy ruhára való 7 mtr mesò barchet 1 frt 19 kr.

Házi és diszötkények, selyem és gyapju Echarpok.
Selyem, berlini és gyapju kendők, kávé teríték, ágyterítők, függönyök.
Vásznak, zsebkendők, férfi ingek, női fehérneműek, esőernyők, vállfűzők.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczen. Főpostával szemben.